

«قصه‌های شیرین دلستان و گلستان»

خود را به پویش پویا رساند

نوزدهمین پویش کتابخوانی پویاکار خود را آغاز کرد. این دوره از پویش پویا که با همکاری مرکز رسانه‌ای شیرازه و انتشارات هزار برگ فعالیت خود را شروع کرده است، این بار سراغ مجموعه پنج جلدی «قصه‌های شیرین دلستان و گلستان»، اثری شیرین و نوجوانانه از محمد حمزه زاده رفته است.

مجموعه قصه‌های شیرین دلستان و گلستان نتیجه دغدغه نویسنده و سال‌ها تجربه فعالیت نویسنده است. با دیدن عنوان کتاب شاید گمان کنید این مجموعه مثل بسیاری از مجموعه‌های دیگر بازنویسی حکایت‌های قدیمی برای نسل جدید است. گرچه ریشه همه این داستان‌ها به فرهنگ کهن ایران و اسلام بازمی‌گردد اما تمام داستان‌ها جدید هستند. ماجراهای این پنج جلد در دو روستای دلستان و گلستان می‌گذرد. مردم دلستان به کار کوزه‌گری مشغول هستند. کوزه‌هایی که آوازه‌شان در همه جهان پیچیده و مردم گلستان هم در کار داروهای گیاهی هستند. زبان داستان‌ها ساده و متناسب کودکان پنجم و ششم دبستان است. نویسنده تلاش کرده محتوای داستان‌ها با الهام از افسانه‌های ایرانی و شرقی باشد. حالا این مجموعه در پنج جلد به قلم آقای محمد حمزه زاده با تصویرگری‌های چشم‌نواز حسن عامه‌کن منتشر شده و کودکان شما می‌توانند داستان‌های کوتاه و شیرین این دو سرزمین را بخوانند.

- ترجمه: مصطفی رحماندوست
- انتشارات: نیستان
- قیمت: ۷۹ هزار تومان

۲۰۷ ویرین قصه‌های گلستان

ضمیمه کتاب | ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۲

سردبیر: میثم رشیدی مهرآبادی
مدیر هنری: حمیدرضا خاتونی
همکاران این شماره: شمس جلفا، سعیده ملایی
فاطمه السادات مرقاتی خونی، رویا اسدی، زینب گل محمدی
علی جعفرآبادی، اسماعیل بنده خدا، محمدرضا خراسانی زاده
صفحه آرا: حمید عینی خراسانی

شناسنامه

تلفن گویا: ۲۳۰۰۴۴۴۴
JAMEJAM.NEWS
کدپستی: ۱۹۱۱۶۱۸۴۱۳
info@jamejamdaily.ir

- نویسنده: راضیه مکاریان و بهزاد دانشگر
- انتشارات: عهدمانا
- قیمت: ۸۵ هزار تومان

کتاب، داستان زندگی خانم کامیلا سلسنتینو است؛ دختری متولد سائوپائولو برزیل. او در نوجوانی درگیر سوال‌های بی‌پایان و بی‌پاسخ ذهنش می‌شود و در قدم نخست و با نرسیدن به پاسخ‌های خود، با اعتقادات مذهبی خانواده مسیحی‌اش مخالفت می‌کند. بعد هم با به مسیر آتئیست‌ها می‌گذارد و... تا این‌که در ۱۷ سالگی، با یک مسلمان آشنا می‌شود و در ادامه، مسیر زندگی‌اش کاملاً تغییر می‌کند. نویسنده در این کتاب کوشیده است احساسات و ادراکات خانم سلسنتینو را در قالب واژه‌ها به گونه‌ای بیان کند که مخاطب بیشترین ارتباط با وقایع برقرار کند.

این کتاب شامل دو سروده از مصطفی رحماندوست، شاعر و نویسنده نام‌آشنای کودک و نوجوان است که با تصویرگری سارا کثیری عرضه شده است. شعر اول با عنوان «ماهی‌ها با هم» داستانی است که حول مفهوم اتحاد شکل گرفته است؛ ماهی‌هایی که برای نجات دوست‌شان از قلاب ماهیگیر دست در دست هم او را به آب می‌اندازند. این مفهوم در کنار ارائه موضوعاتی چون شادی و زیبایی‌های زندگی این قطعه شعر کوتاه را شکل داده‌اند. رحماندوست مادر شعر دوم با عنوان «علی کوچولو بالایی کمد» داستان یک بازیگوشی کودکانه را دستمایه ارائه مفهوم جسارت و تبعات آن با نگاهی کودکانه کرده است.

چند خط درباره «من او» به قلم رضا امیرخانی

خاطره‌بازی با یک رمان خواندنی و به یادماندنی

نویسنده به خوبی به محیط تسلط داشت. او هم از نظر ظاهری تهران را می‌شناخت و هم از نظر موضوعات فرهنگی شهر را.

امیرخانی به خوبی از عهده توصیفات برآمده و اطلاعاتی که از شهر تهران داشته، او را از نوشتن کوچک‌ترین نکته‌ها هم غافل نکرده است. او حتی نحوه صحبت کردن مردم آن دوره را بلد بوده که از لحن شخصیت قصه‌ها پیداست. من او قصه عاشقانه‌ای از فرزندان یکی از خانواده‌های مرفه، اصیل و قدیمی تهران است. عشق فرزند خانواده پولدار و ثروتمند حاجی فتاح به دختر فقیری به نام مهتاب که خدمتکار این خانواده است. ژانر کتاب با این‌که عاشقانه است اما بدون آن‌که به متن اصلی خللی وارد کند، قصه‌های متعددی را وارد داستان می‌کند. قصه‌های فرعی کمک می‌کند به نویسنده تا پیرنگ داستان را گسترش بدهد و با به‌کارگیری آنها، راه را برای وقوع حوادث بعدی هموار کند. کم‌رنگ و پررنگ بودن حوادث فرعی تغییر عمده‌ای در داستان به وجود نمی‌آورد ولی حضور آنها باعث تسریع حرکت داستان می‌شود. حوادث فرعی در کنار حوادث اصلی آکسیون داستان را تشکیل می‌دهند و نقش زیادی در تعلیق و جذابیت داستان دارند و باعث گیرایی آن می‌شوند. یکی از قصه‌ها در زمان رضاشاه پهلوی است که درباره کشف حجاب بوده و بابت چالش‌هایی که برای خانواده‌های مذهبی درست کرده، نوشته شده است.

یک موضوع فرعی دیگر که در داستان آمده ماجرای برخورد علی فتاح با انقلابیون کشور الجزایر بود. در

شمس جلفا

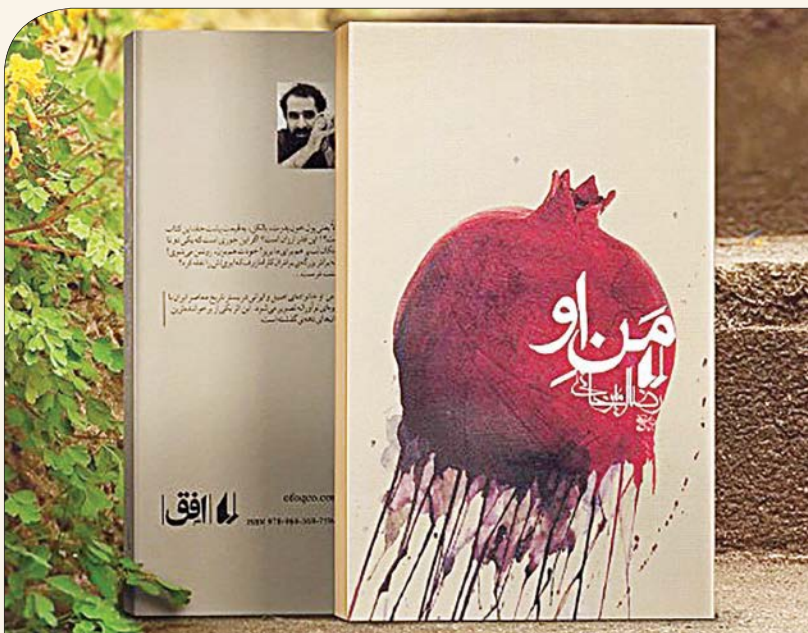
منتقد

آقای رضا امیرخانی، نویسنده کتاب «من او» قصه گفتن را به خوبی بلد است. با فلش بک‌های بجا قصه‌های فرعی را به داستان اضافه می‌کند. او می‌داند از کجا شروع کند و چگونه و چه شخصیت تازه‌ای را وارد متن داستان کند و چگونه از آن شخصیت یک قهرمان بسازد. او همه شخصیت‌ها را با تمام خوبی و بدی‌هایش به خوبی معرفی می‌کند.

شخصیت‌های داستان همگی انسان‌های خوب و شریفی بودند. با این‌که گاهی بعضی از آنها دچار لغزش و خطا می‌شوند اما باز انسان‌های خوبی هستند و داستان حول محور انسانیت و اخلاق می‌گردد. همذات‌پنداری خوبی با شخصیت‌ها داشت و به تک‌تک آنها علاقه داشتیم؛ چرا که همه شخصیت‌ها از مردمان معمولی بودند. نویسنده به کل تمایل دارد از خوبی حرف بزند و نمی‌شود گفت این نکته منفی داستان است. همه قصه‌های امیرخانی نشان می‌دهد او تمایل دارد زیبایی‌های نوع انسان را ببیند. او ارزش وجودی هر انسان را بالاتر از همه چیز می‌بیند.

کتاب من او، فضاسازی بسیار عالی داشت و صحنه برای خواننده کاملاً مشخص بود در کدام منطقه و در چه برهه‌ای از تاریخ اتفاق افتاده است و صحنه‌هایی که وارد متن داستان بود، قصه را باورپذیرتر کرده بود.

این قصه به نظر می‌رسد آقای امیرخانی با این قصه می‌خواسته بگوید آخر و عاقبت هر دیکتاتوری محکوم به شکست است. داستان فراز و فرود زیادی داشت. این‌که علی به هر راهی متوسل می‌شد که با مهتاب باشد، از زیبایی‌های داستان بود. مشکلاتی که دست به دست هم داده و اساس و شاکله این داستان زیبا را به وجود آورده بودند. از امان علی گرفته تا بچه‌لالت محل که دوست نداشتند علی به مهتاب برسد، از تقابل‌های داستان بوده.

این داستان درون‌مایه عشقی داشت. مهم‌ترین قسمت داستان ارتباط علی با درویش مصطفی بود. درویش نماد یک چهره آگاه و داناست که همیشه راهنمای علی بوده و نقش یک معلم را برای او ایفا کرده است. نویسنده در پایان داستان عاشقانه‌ای که نوشته به

سبک داستان‌های اساطیری، آن را به پایان رسانده و از اصل غافلگیری کمک گرفته و پایان زندگی علی را به زیباترین شکل ممکن نوشته است. به جز این پایان، پایانی برای علی متصور نبودم. دو راوی در داستان حضور داشت که یکی خود نویسنده بود و دیگری قهرمان قصه علی فتاح.

شخصیت‌پردازی و فضاسازی بیشتر از همه عناصر داستانی به چشم می‌آمد و شخصیت‌ها به گونه‌ای معرفی شده بودند که از لحن و گفت‌وگوی آنها می‌توانستیم به آنها پی ببریم. فضایی که نویسنده در آن داستان را به تصویر کشیده یک فضای عینی است و این‌که خانی قصد داشته مسائل و مشکلات آن دوره حاکم بر فضا را به خوبی نشان دهد و بگوید همه انسان‌ها با همه تفاوت‌ها انسان هستند.